

3. adventna nedelja C

*Veselite se v Gospodu zmeraj;
ponavljam vam: veselite se!
Gospod je blizu. (Flp 4,4.5)*

Prvo berilo

Sofonija 3,14-18a

Vriskaj, hči síonska, vzklikaj, Izrael! Veséli in raduj se iz vsega srca, hči jeruzalemska! Gospod te je rešil obsodbe, odstranil je tvoje sovražnike. Izraelov kralj, Gospod je v tvoji sredi, ne boš se več bala hudega. Tisti dan bodo rekli prestolnici Jeruzalema: "Ne boj se, Sion, naj ti roke ne omahujejo! Gospod, tvoj Bog, je v tvoji sredi, tvoj močni rešitelj. Veselí se nad teboj v radosti, nemí v svoji ljubezni, vriska nad teboj v prepevanju."

Drugo berilo

Filipljanom 4,4-7

Bratje in sestre, veselite se v Gospodu zmeraj; ponavljam vam, veselite se. Vaša dobrotá naj bo znana vsem ljudem. Gospod je blizu. Nič ne skrbíte, ampak ob vsaki priložnosti izražajte svoje želje Bogu z molitvijo in prošnjo ter z zahvaljevanjem. In Božji mir, ki preséga vsak um, bo varoval vaša srca in vaše misli v Kristusu Jezusu.

Evangelij

Luka 3,10-18

Tisti čas so množice spraševale Janeza: "Kaj naj storimo?" Odgovarjal jim je: "Kdor ima dve suknji, naj ju deli s tistim, ki nima nobene, in kdor ima živež, naj stori prav tako." Tudi cestninarji so se prišli krstit in so mu rekli: "Učitelj, kaj naj storimo?" Odvrnil jim je: "Ne terjajte nič več, kakor vam je ukazano." Spraševali so ga tudi vojaki: "In mi, kaj naj storimo?" Rekel jim je: "Nikomur ne grozite in nikogar ne izsiljajte, ampak bodite zadovoljni s svojo plačo."

Ker pa je ljudstvo živelo v pričakovanju in so se v srcu vsi spraševali o Janezu, če ni morda on Mesija, je Janez vsem odgovóril: "Jaz vas

krščujem z vodo, pride pa močnejši od mene, in jaz nisem vreden, da bi mu odvezal jermen njegovih sandal; on vas bo krstil s Svetim Duhom in ognjem. Velnico ima v roki, da bo počistil svoje mlatišče in spravil žito v svojo kaščo, pleve pa sežgal z neugasljivim ognjem." Tako je torej Janez še z mnogimi drugimi opomini oznanjal ljudem evangelij.

V razmislek

Noben poziv se ne pojavi v Svetem pismu tako pogosto kot poziv k veselju. Več kot 300 krat se pojavi v Svetem pismu beseda veselje ali ena izmed besed, ki izvira iz tega besednega korena. Na tretjo adventno nedeljo je osnovno sporočilo vseh liturgičnih tekstov veselje – veselje in slavljenje Boga, ki nas ljudi nikoli ne zapusti in nas želi odrešiti vsega zla.

Že berilo iz Stare zaveze je vzorčni primer svetopisemskega "veselega sporočila". Kot dokaz Svoje ljubezni odreši Bog svoje ljudstvo zla in zaključi z njihovo nesrečo. Tudi Pavel je tako poln veselja, da skuša svojim bralcem razložiti, kako zelo je veselje del življenja in ne sme nikoli manjkati, navkljub vsem vzponom in padcem v našem življenju. To je veselje, ki, če je iskreno, prevzame celotnega človeka od znotraj navzven. Pavel ve, o čem govori, saj je v času pisanja svojega pisma v zaporu, izpostavljen preganjanju, trpljenju in negotovosti glede svoje prihodnosti. Razlog za njegovo veselje je zavest in zaupanje v Božjo bližino.

Izkušnja Božje bližine in naklonjenosti, ki smo je deležni, avtomatsko poraja tisto vprašanje, s katerim se srečamo v Evangeliju: "Kaj naj storimo?" Če se čutimo ljubljene od Boga in čutimo Božjo bližino in če se veselje nad tem kot luč širi v nas in nas od znotraj vedno bolj razsvetljuje, se pojavi sama od sebe želja, da bi življenje drugače in na novo oblikovali, da bi lahko ohranili to luč in tudi drugim omogočili del te luči. Kdor je srečal Boga, ne bo hotel več živeti svojega starega življenja.

Vendar, ali se lahko in ali se smemo sploh veseliti v tem svetu, ki je prežet s toliko strahu, zmešnjav, greha in zla? Prvo berilo nam da na to smiseln odgovor, brez zatajevanja ali prikrivanja "temnega": Bog je v tvoji sredi, veseli se nad teboj v radosti... Samo Bog lahko osvobaja. Sami ne moremo ubežati mnogim težkim situacijam. To ve tudi Pavel. Vendar nas Božja zgodovina s Njegovim ljudstvom uči, da je Bog tisti, ki nam sočutno stoji ob strani v najhujši stiski in se trudi, da bi nas osvobodil iz težav in trpljenja.

Roko na srce – ali resnično čutimo gotovost in zaupanje v Božjo bližino in ali nas resnično prevzema gotovost in zaupanje v njo? Veselje se želi širiti in posredovati naprej. Ali so naše družine, naše delovno okolje in cerkev resnično polne slavljenja in prijaznosti, tako da se lahko vsak čuti dobrodošlega in sprejetega pri nas in se počuti dobro med nami? Ne dovolimo si izgovorov, da ne bi bili ljudje polni veselja! Veselje je največja izpoved ljubezni do življenja in Boga, ki nam daje življenje, ga omogoča in ga konča. Naj bo veselje vedno bistvo našega življenja in naj se veselje v našem življenju vedno znova kreativno izraža! Kajti brez veselja je vsako še tako dobro mišljeno in prizadevno uresničevanje naših življenjskih smernic ("Kaj naj storimo?") zgolj prazno in žalostno sledenje navodilom.